

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9239

гр. София, 24.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 24.11.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **7324** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на „ДОМЕЙН МЕНАДА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление @ @ 2 @[жк], Бизнес П., чл. 4, ет. 2, представлявано от Р. В. чрез адв. М. С. срещу акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-2600/1493#3/11.07.2022 г., издаден от изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие“, с който на жалбоподателя е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на общо 389 885,48 лв.

В жалбата е подадено и искане за спиране на основание чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК на допуснатото по силата на чл. 27, ал. 8 от Закона за подпомагане на земеделските производители предварително изпълнение на оспорения акт.

Жалбоподателят твърди, че предварителното изпълнение ще му нанесе значителна и трудно поправима вреда. Прилага отчет за промените в собствения капитал, според който дружеството реализира загуба в размер на 1318 хил. лева за 2020 и 329 хил лева за 2021г. В жалбата сочи, че дружеството има средномесечни задължения за плащане на работни заплати в размер на 290 хил лева, както и здравни и социални осигуровки в размер на 140 хил. лева. Изложени са твърдения, че производителите на суровини в региона все повече изискват авансово плащане на поръчките, тъй като търсенето превишава наличното количество, а доставчиците увеличават значително прага на минималното количество суровини, което може да бъде поръчано и съответно закупено. Искането за спиране на предварителното изпълнение на издадения АУПДВ е обосновано с твърдението, че налагането на заповед върху средства на дружеството в размер на установените задължения ще лиши около 200 служители от работна заплата, ще доведе до невъзможност за заплащане на дължимите осигурителни вноски, както и до невъзможност за заплащане на задълженията към доставчици, което от своя страна ще има за последица блокиране дейността на дружеството. Соци,

че на фона на растящата инфлация, безработица, двугодишна пандемия и наличие на война в У., предварителното изпълнение на акта би довело дружеството на практика до фалит.

С определение №6583/25.8.2022 г. на АССГ съдът е отхвърлил искането за спиране. Определението е оспорено пред ВАС, като ВАС е постановил определение № 9743/2.11.2022 г., с което е оставил в сила определението на АССГ.

На 21.11.2022 г. жалбоподателят е подал нова молба, с която отново е поискал спиране на допуснатото предварително изпълнение. В нея излага твърдения, че дружеството е реализирало загуба в размер на 1318 хил. лева за 2020 и 329 хил лева за 2021 г. Твърди, че дружеството има средномесечни задължения за плащане на работни заплати в размер на 290 хил лева, както и здравни и социални осигуровки в размер на 140 хил. лева. Твърди, че има средномесечни задължения за акциз в размер на 400 000 лв.

Представя отчет за приходите, от който е видно, че има загуба от 279000 лв. Има просрочени задължения в размер на 1 176 226,61 лв. Дружеството има слаба капитализация. Твърди, че се е наложило да ползва /вероятно кредит/ в размер на 1 300 0000 лв., които следва да възстанови в срок до 31.5.2023 г., който изцяло е използван за закупуване на бутилки.

Налагането на запор върху сметката на дружеството за сумата от 389885,48 лв. твърди, че ще доведе до просрочие на вноските за кредита. Договорът е обезпечен с особен залог върху продукцията и стоки в оборот, като банката има право да се удовлетвори от стоките, върху които е учреден особен залог. Размерът на задължението ще доведе до значителни и трудно поправими вреди. Счита, че са налице предпоставките на чл. 166, ал.2 АПК. Предварителното събиране на вземането би било несъвместимо с извършване на стопанската дейност на дружеството.

Съдът, като взе предвид гореизложеното, както и представените доказателства, намира следното.

Молбата за спиране изпълнението е повторна по смисъла на чл. 167, ал. 4 АПК.

При разглеждането на такава молба съдът намира, че следва да се цитира определение № 7182/15.7.2022 г., постановено по адмд. № 5377/2022 г. на ВАС , 5-чл. с-в:

Последователна е практиката на Върховния административен съд, която и настоящият състав споделя, че основанията за допускане на предварително изпълнение по реда на чл. 60 или чл. 167, ал. 1 или ал. 4 АПК, както и тези, обосноваващи спирането на основание чл. 166, ал. 2 и ал. 4 с.з., се преклудират. (Виж например: Определение № 5974/25.05.2015 г., постановено по адм. дело № 3739/2015 г., петчленен състав на Върховния административен съд, както и Определение № 6550/14.05.2013 г., постановено по адм. дело № 3383/2013 г., петчленен състав на Върховния административен съд). Както органът е длъжен да посочи всички основания, които са го мотивирали да упражни разпоредителната си власт, предвидена в чл. 60 АПК, така и искателят по чл. 166, ал. 2 АПК е необходимо да изложи всички факти и обстоятелства, на които обосновава своята претенция. ....

Изложеното налага извод, че последващо искане за допускане, респ. спиране на предварителното изпълнение, не може да бъде обосновано със същите обстоятелства. Тази постановка отговаря на основния принцип в правото за непререшаемост на окончателно решените правни спорове, изключения от който има в ограничен брой хипотези и то при провеждане на нарочно производство (С.: Глава седма "Възобновяване на производства по издаване на административни актове" и Глава

четирнадесета "Отмяна на влезли в сила съдебни актове" от АПК). В този смисъл иницирираната по реда на чл. 166, ал. 2 АПК съдебна проверка на законосъобразността на допуснатото предварително изпълнение, завършила с влязъл в сила акт на съда, е дала разрешение на баланса между частния и обществения интерес в контекста на допуснатото предварително изпълнение, чиято повторност, целена като резултат от настоящия молител, е приравнима на внасяне на правна несигурност в стабилитета на административните и съдебните актове и категорично не следва да бъде допускана.

..... Това предполага в рамките на развилото се производство по реда на чл. 166, ал. 2 АПК съдът да е изложил съображенията си във връзка с презумираните от законодателя предпоставки по чл. 60 АПК, ... В този смисъл - Определение № 877/23.01.2017 г., постановено по адм. дело № 211/2017 г., петчленен състав на Върховния административен съд, Определение от 28.11.2016 г., постановено по адм. дело № 10958/2016 г., III о. на Върховния административен съд, както и Определение № 6550/14.05.2013 г., постановено по адм. дело № 3383/2013 г., петчленен състав на Върховния административен съд.

Процесната молба, в по-голямата ѝ част, е обоснована на същите обстоятелства, на които е обоснована и предходната молба, производството по която е приключило с влязъл в сила съдебен акт. Както бе посочено по-горе, жалбоподателят отново твърди, че със спирането би било затруднено, респ. – би било невъзможно осъществяване неговата дейност. Въведени са два нови факта – относно това, че твърдяното затруднение е довело до необходимостта от сключване на нов договор за кредит, обслужването на който също би било затруднено; сочи се, че жалбоподателят би бил в невъзможност да обслужва този договор. Твърди се, на следващо място, че жалбоподателят не би могъл да изпълнява задължения за заплащане на акцизи.

Предвид изложеното, както и като се вземат предвид цитираните по-горе мотиви на ВАС, следва да се приеме, че при подаване на първата молба жалбоподателят е бил длъжен да изчерпи всички основания, както и да представи всички доказателства в подкрепа на молбата си, които да подкрепят искането му. По арг. от противното, жалбоподателят би могъл да се позовава само на нови обстоятелства, т.е. настъпили след приключване на предходния спор. В случая жалбоподателят не се позовава на такива.

Единствено представя доказателства, които не е представил в предходното производство.

Следва да се отбележи, че договорът за кредит е от 20.9.2022 г.; счетоводните отчети – към 31.10.2022 г. Оспореното определение на АССГ по първото искане е от 25.8.2022 г. Същевременно частната касационна жалба е вх. № 14932/13.10.2022 г., а определението на ВАС е от 2.11.2022 г.

Действително, касационната инстанция, съгласно чл. 220 АПК, преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От друга страна обаче, предвид изложеното по-горе относно задължението да се изчерпат всички основания, както и да се представят всички доказателства в тяхна подкрепа, следва да се направи извод, че жалбоподателят е следвало да представи, до приключване на предходното производство и нововъзникналите доказателства /на които се позовава в повторното производство/.

В този смисъл следва да се цитира и съдебна практика, която макар и по въпроси за отмяна, би могла да се използва, по арг. от противното като мотив в подкрепа на

формираното от съда убеждение.

Така напр. РЕШЕНИЕ № 3568/ 14.03.2013 г. по дело [1281 / 2013](#):

Разпоредбата /на чл.239, т.1 от АПК/ съдържа три предпоставки при условията на кумулативност, които следва да са налице, за да се стигне до отмяна на влязъл в сила съдебен акт. Това са: нови обстоятелства или нови писмени доказателства; те да са от съществено значение за делото; при решаването му да не са могли да бъдат известни на страните. В кръга на обстоятелствата или доказателствата не влизат нововъзникнали факти - т.е. такива, които са настъпили след приключване на делото.

Така и решение № 7849/30.06.2021, по дело № [1080/2021](#): Съдебно-административното производство е двуинстанционно и с постановените по казуса съдебни актове то е изчерпано, като решението на тричленния състав на ВАС е окончателно. Отмяната е извънреден, извънстанционен способ за защита срещу и контрол на влезли в сила съдебни актове, чиято неправилност не е резултат на грешка на съда или на страните и може да бъде поправена, ако са налице изчерпателно изброените в чл. 239 от АПК други обстоятелства - т.е. приложима при определените в тази разпоредба основания.

Съгласно разпоредбата на чл. 239, т. 1 от АПК, на която искателят основава претенцията си, съдебният акт подлежи на отмяна, когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които при решаването му не са могли да бъдат известни на страната. Цитираната норма визира непълнота на фактическия или доказателствен материал, която се разкрива след като решението е влязло в сила, и която не се дължи на процесуално нарушение на съда или небрежност на страната. „Нови обстоятелства“ по смисъла на закона са факти от действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значението на юридически или доказателствени факти, и които, независимо че са възникнали до приключване на устните състезания, не са включени във фактическия материал по делото, докато то е било висящо. „Нови доказателства“ по смисъла на цитираната разпоредба са писмените доказателства за новите обстоятелства, както и новооткрити или новосъздадени документи относно факти, които са твърдени в хода на процеса, но не са могли да бъдат доказани поради липса на тези документи, тъй като заинтересованата страна не е знаела или не е била в състояние да се снабди с тях, за да ги представи при разглеждане на спора, без това да се дължи на липсата на нормално дължимата грижа за доброто водене на делото. Във всички случаи новите писмени доказателства или новите обстоятелства следва да са от съществено значение за делото, т.е. такива които биха довели до различно разрешение на правния спор.

По арг. от противното, следва да се направи извод, че страната е била длъжна да посочи и представи, до приключване с влязъл в сила съдебен акт, в първото производство по искането за спиране, всички известни ѝ доказателства от съществено значение за делото; тези доказателства следва да установяват всички факти, вкл. и нововъзникнали /до влизане в сила на предходния съдебен акт, по арг. от горицитираното решение/ и които са ѝ били известни /в случая следва да се направи категоричен извод в тази насока/.

По тези съображения съдът счита, че не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 64 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „ДОМЕЙН МЕНАДА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление @ @14@[жк], Бизнес П. за спиране предварителното изпълнение на акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/1493#3/11.07.2022 г., издаден от изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие“ ДФЗ, с което на „ДОМЕЙН МЕНАДА“ ЕООД е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 389 885,48 лв.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: